

บรรณานุกรม

- กรรมการพัฒนาชุมชน. (2544). บันทึกนักพัฒนา. กรุงเทพฯ : บางกอกนิลล์อค.
- กันยา สุวรรณแสง. (2542). บุคลิกภาพและการปรับตัว. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : รวมสารสน.
- กาญจนा แก้วเทพ. (2530). การพึงคนของศักยภาพในการพัฒนาชุมชน. กรุงเทพฯ : รุ่งเรืองสารสน.
การพิมพ์.
- กิติ ดัยคานันท์. (2543). เทคนิคการสร้างภาวะผู้นำ. พิมพ์ครั้งที่ 10. กรุงเทพฯ : เปโลอักษรคุณชน.
- กิตima ปรีดีคิดก. (2539). ทฤษฎีการบริหารองค์การ. กรุงเทพฯ : ชั้นการพิมพ์.
- โภวิทย์ พวงงาม และคณะ. (2546). แนวคิดเกี่ยวกับท้องถิ่นชุมชน; ในประมวลสาระชุดวิชาแนวคิด
ทางการเมืองและสังคม. เอกสารประกอบคำบรรยาย. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมธิราช.
- _____. (2551). โครงการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนด้านการกระจายอำนาจ
สู่ท้องถิ่นตามรัฐธรรมนูญ. รายงานผลการศึกษาวิจัย สถาบันวิจัยและให้คำปรึกษา.
กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- _____. (2552). การปักกรองท้องถิ่นไทย: หลักการและนิทิใหม่ในอนาคต. พิมพ์ครั้งที่ 7.
กรุงเทพฯ : วิจัยชุมชน.
- ชนกุฎา กาญจนรังสินนท์. (2542). การสร้างเครือข่ายเพื่อการพัฒนา. วารสารพัฒนาชุมชน.
กรุงเทพฯ : ห้างหุ้นส่วน บางกอกนิลล์อค/oฟเข็ทการพิมพ์.
- จิตติ มงคลชัยอรัญญา. (น.ป.ป : 10). กระบวนการและขั้นตอนในการจัดตั้งและสนับสนุน
การดำเนินอยู่ของก่อตุ้ม. เอกสารอัสดงสำเนา.
- _____. (น.ป.ป : 24). กระบวนการและขั้นตอนในการจัดตั้งและสนับสนุนการดำเนินอยู่
ของก่อตุ้ม. เอกสารอัสดงสำเนา.
- จิรพร พรม กาญจนชิตร. (2530). การพัฒนาชุมชน. พิมพ์ครั้งที่ 10. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- เกรียงไกร สุวรรณโพธิ. (2540). ทฤษฎีบริหาร. กรุงเทพฯ : อักษรไทย.
- ชนกุ สมโนรา. (2553). รูปแบบเครือข่ายชุมชนเพื่องานเทศกิจ เทคนิคดำเนินผลักหก อำเภอเมือง
ปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี. รายงานการศึกษาอิสระ รป.น. (การปักกรองท้องถิ่น).
ขอนแก่น : วิทยาลัยการปักกรองท้องถิ่น มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ชลัช กลั่นอุบล. (2553). “การจัดการความรู้และคุณลักษณะของชุมชนชานานนักปฏิบัติเกษตร
อินทรีย์”, วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย. 30 (1) : 17-18.

บรรณาธิการ

- ชาญชัย อา Jin สมานาจาร. (2548). การฝึกอบรมและพัฒนาบุคคล. กรุงเทพฯ : สุนทรีสื่อสาริม.
- ชาญณรงค์ หาญกิจ. (2545). บทบาทขององค์กรการบริหารส่วนตำบลต่อการพัฒนาชุมชน
ตามทัศนะของ สมาชิกองค์กรบริหารส่วนตำบลในจังหวัดบุรีรัมย์. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม.
(สังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา). บุรีรัมย์ : บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันราชภัฏบุรีรัมย์.
- โชค ดาวร. (2554). องค์กรชุมชนในการจัดการป่าชายเลน อ่าวปากคลอง จังหวัดภูเก็ต.
ศุภภูนิพนธ์ ศศ.ค. (สังคมวิทยาและมนุษยบวิทยา). ขอนแก่น : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ไชยรัตน์ เจริญสิน โอดาร. (2543). วิทยกรรมกับการพัฒนา. สืบค้นเมื่อวันที่ 19 กันยายน 2556,
จาก <http://www.goodreads.com/author/show/6572396>.
- ฐิรรุติ เสนาคำ. (2540). จากปัจจัยสู่สาธารณะ: กระบวนการเสริมสร้างชุมชนให้เข้มแข็ง.
กรุงเทพฯ : สถาบันชุมชนห้องถังอินฟลูเอนซ์.
- ศุลา มหาพฤฒานนท์. (2545). หลักการจัดการ หลักการบริหาร. กรุงเทพฯ : ธนาธิการพิมพ์.
ถวิล อรัญเวศ. (2544). “นักบริหารมืออาชีพในยุคเขตพื้นที่การศึกษา”, วารสารวิชาการ. 4 (2) :
17-18.
- ทงศักดิ์ ศุภะไนย์ แลดคณ. (2534). การพัฒนาชุมชนเชิงปฏิบัติ. กรุงเทพฯ : บพิธการพิมพ์.
ทิพย์ภา เหยี่ยวเจ้าลิด. (2541). อิทธิพลพัฒนาการสำหรับพยาบาล. กรุงเทพฯ : ชานเมืองการพิมพ์.
ธงชัย ลันติวงศ์. (2540). องค์การและการจัดการทันสมัยยุคโลกาภิวัตน์. กรุงเทพฯ :
ไทยวัฒนาพาณิช.
_____. (2543). องค์การและการบริหาร. พิมพ์ครั้งที่ 11. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพาณิช.
_____. (2546). การบริหารสู่ศตวรรษที่ 21. กรุงเทพฯ : ประชุมช่าง.
ธนรักษ์ เมฆข่าย และคณะ. (2552). กระบวนการจัดตั้งกลุ่มเกษตรกรรมฐานกิจพอเพียงตามแนว
เกษตรทฤษฎีใหม่ในอำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่. รายงานผลการวิจัย เชียงใหม่ :
มหาวิทยาลัยแม่โจ้.
- ธนาวิทย์ กาแฟ. (2546). การมีส่วนร่วมของกรรมการชุมชนในการพัฒนาชุมชนในเขต
เทศบาลตำบลสำโรงใต้ อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม.
(สังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี.
- ธีรวร ทองจะโชค. (2548). การวิจัยและพัฒนาการบริหารจัดการองค์กรชุมชนเพื่อเสริมสร้าง
ความเข้มแข็งของเศรษฐกิจชุมชน. รายงานการวิจัย. สงขลา : ภาควิชาสังคมศาสตร์
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- นพพงษ์ บุญจิตรคุล. (2549). โน้ตด้วยบันบริหาร. พิมพ์ครั้งที่ 3. เชียงใหม่ : Orange Group Tactics Design.

นพรัตน์ คล่องสารา. (2551). กระบวนการพัฒนาชุมชนท้องถิ่นอยู่คู่ตึกว่า เขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (สังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร.

นภา บุญสูง. (2552). แนวทางการพัฒนาคุณภาพการบริการการนวดแผนไทยในสถานพยาบาลภาครัฐในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (วัฒนธรรมศาสตร์). มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

นันทิยา หุตานุวัตร และคณะ. (2543). กัวจะเป็นโรงสีชุมชน. อุบลราชธานี : มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี.

_____. (2551). กระบวนการคิดวิเคราะห์เพื่อพัฒนาศักยภาพองค์กรชุมชนในการดำเนินวิสาหกิจชุมชน. พิมพ์ครั้งที่ 7. อุบลราชธานี : มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี.

นิศา ชูโต. (2539). “ระบบติดตามผลของโครงการพัฒนา”, ในรวมบทความเห็นนิคิวธีการวิเคราะห์นโยบาย เล่มที่ 9. พิมพ์ครั้งที่ 3. หน้า 304 – 318, ทศพร ศิริสัมพันธ์ บรรณาธิการ. กรุงเทพฯ : อุทาถงกรณ์มหาวิทยาลัย.

เนตร์พัฒนา ขาวิราช. (2546). การบริหาร. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : คอกหม้า.

บุญชุม ศรีสะօด. (2554). การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพฯ : สุวิริยาสาส์น.

ประยุทธ เจริญสวัสดิ์. (2540). การบริหารงานบุคคล. กรุงเทพฯ : กรมพลศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ.

ประเวศ วงศ์. (2541). ชุมชนเข้มแข็ง ทุนทางสังคมไทย. หนังสือชุดชุมชนเข้มแข็ง. กรุงเทพฯ : สำนักงานกองทุนเพื่อสังคมและธนาคารออมสิน.

ประสิทธิ์ ศุวรรณรักษ์. (2555). ระเบียบวิธีวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 10. บุรีรัมย์ : คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.

ปราณี เยาว์คำ. (2550). การมีส่วนร่วมขององค์กรเครือข่ายชุมชนในการจัดทำแผนพัฒนาเทศบาล กรณีศึกษา : เทศบาลตำบลลังวังวิเศษ อ่าเภอวังวิเศษ จังหวัดตรัง. รายงานการศึกษาอิสระ รป.ม. (การปกครองท้องถิ่น). ขอนแก่น : วิทยาลักษณะปกครองท้องถิ่น

ปาริชาติ วลัยเสถียร และคณะ. (2543). กระบวนการและเทคนิคการทำงานของนักพัฒนา. กรุงเทพฯ : สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย.

_____. (2546). กระบวนการและเทคนิคการทำงานของนักพัฒนา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : โครงการเสริมสร้างการเรียนรู้เพื่อชุมชนเป็นสุข. มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

- พนัส หันนาคินทร์. (2542). หลักการบริหารโรงเรียน. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพาณิช.
- พยอม วงศ์สารศรี. (2540). การบริหารทรัพยากรมนุษย์. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : สถาบันราชภัฏสวนดุสิต.
- พรพิไล เลิศวิชา. (2541). ศิริวงศ์จากไพร่อนนายนายอิงชนะการแห่งชุมชน. กรุงเทพฯ : เจริญวิทย์การพิมพ์.
- พัฒน์ บุญรัตนพันธ์. (2549). การสร้างพลังชุมชนโดยขบวนการพัฒนาชุมชน. กรุงเทพฯ :
- เลือกและลิปเพลส.
- พิกพ วงศ์เงิน. (2547). พฤติกรรมองค์การ. กรุงเทพฯ : อักษรพิทยา.
- พูลกรรพ์ สวนเมือง ดุลพันธ์. (2548). องค์กรการเงินชุมชน: วิวัฒนาและการจัดการ. กรุงเทพฯ :
- โครงการเสริมสร้างการเรียนรู้เพื่อชุมชนเป็นสุน (สรส).
- ไฟบูรณ์ เทวรักษ์. (2540). จิตวิทยาการเรียนรู้. กรุงเทพฯ : เอส ดี เพรส การพิมพ์.
- กุลงค์ กนิษฐา. (2548). การบริหารจัดการสวัสดิการชุมชนโดยเครือข่ายองค์กรชุมชน :
- กรณีศึกษาเครือข่ายชุมชนเมืองนครขอนแก่น ในโครงการ SIF Menu 5. วิทยานิพนธ์
- ศศ.น. (การบริหารการพัฒนา). ขอนแก่น : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา. (2555). แผนพัฒนาบุคลากรระยะเวลา 5 ปี (2552 – 2556).
- เชียงใหม่ : กองบริหารงานบุคคล.
- มัลลิกา ดันสอน. (2545). การจัดการบุคคลใหม่. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : บริษัท เอ็กซ์เพอร์เน็ท จำกัด.
- รัชการ์ย วิชชุรังศรี. (2544). การศึกษาแนวคิดและตัวชี้วัดความเข้มแข็งของชุมชน : กรณีศึกษา
- ชุมชนบ้านนาหว้า ตำบลนาหว้า อำเภอชานะ จังหวัดสงขลา. สืบกันเมื่อ 26 กรกฎาคม
- 2555, แหล่งที่มา: http://www.culture.go.th/research/south/44_9.html.
- รัตนา โศสกุล และคณะ. (2548). เดินท่องถ้ำ กินข้าวที่ละคำ: ภูมิปัญญาในการจัดการความรู้
- ของชุมชน. ขอนแก่น : ขอนแก่นการพิมพ์.
- รัตนา เมืองแก้ว. (2548). ความต้องการในการพัฒนาบุคลากรสายสนับสนุนวิชาการของคณะ
- แพทย์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. ปัญหาพิเศษ รป.น. (การบริหารทั่วไป). ชลบุรี :
- บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.
- รัตนา อัศกุณิสุวรรณ. (2547). การศึกษาธุรกิจ. กรุงเทพฯ : ศูนย์การพิมพ์แก่นจันทร์.
- ลักษณา สารวัฒน์. (2544). จิตวิทยาในชีวิตประจำวัน. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- วรรัตน์ เพียร์. (2550). การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในองค์การ. กรุงเทพฯ :
- มหาวิทยาลัยราชภัฏชุมนารี.
- วสันต์ ภูเกียรติกุล. (2544). องค์กรเครือข่ายชุมชนดำเนินนโยบายชิโน อำเภอยะหา จังหวัดยะลา.
- ยะลา : สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดยะลา. สืบกันเมื่อ 20 กรกฎาคม 2555,
- แหล่งที่มา <http://www3.cdd.go.th/cdregion06/>.

- วัชรี บูรณ์สิงห์. (2543). การบริหาร กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิจารณ์ พานิช. (2546). การจัดการความรู้ เอกสารทางวิชาการ สถาบันการจัดการความรู้เพื่อสังคม.
- วิจิตร อawareกุล. (2540). คู่มือฝึกอบรมและพัฒนาบุคลากร. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- วิษะดา วรاثนานันท์. (2549). การบริการเพื่อสร้างความประทับใจ. กรุงเทพฯ : เอกซ์ทีเรียนมีเดีย.
- วิรัช วิรัชนิภาวรรณ. (2532). การพัฒนาชุมชนประยุกต์. กรุงเทพฯ : ไอเดียนสโตร์.
- _____. (2545). การบริหารเมืองหลวงและการบริหารห้องฉัน : สหรัฐอเมริกา อังกฤษ ฝรั่งเศส ญี่ปุ่น และไทย. กรุงเทพฯ : ไฟร์เพช.
- _____. (2549). การพัฒนาเมืองและชุมชนประยุกต์. กรุงเทพฯ : ไฟร์เพช.
- _____. (2550). ความหมายของการพัฒนา. สำนักเมืองอวันที่ 19 กันยายน 2556,
จาก <http://www.mgmtsci.stou.ac.th/downloads/ความหมายของการพัฒนา.pdf>.
- วีระวัฒน์ ปันนิตามย์. (2540). การสร้างองค์การแห่งการเรียนรู้ : ที่มาที่ไปในสถาบันพัฒนาข้าราชการ พลเรือน. กรุงเทพฯ : สำนักงาน ก.พ. สู่บ้านใหม่.
- ศรีเรือน แก้วกังวลด. (2540). จิตวิทยาพัฒนาการชีวิตทุกช่วงวัย. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ศักดิ์ชัย นิรัญทวี. (2541). ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติประเด็นปรัชญาการศึกษา.
รายงานการวิจัย. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.
- ศิริอร ขันธ์หัตถ์. (2544). องค์การและการจัดการ. กรุงเทพฯ : อักษรพิพิธภัณฑ์.
- ศุภชัย ข่าวะประภาย. (2548). การบริหารงานบุคคลภาครัฐไทย : กระแสใหม่และสิ่งท้าทาย.
พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : บริษัทจุดคง จำกัด.
- สมานมิตร วนะสุน. (2554). บทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลในการสร้างความเข้มแข็ง^๑
องค์กรชุมชน : กรณีศึกษา องค์การบริหารส่วนตำบลแรงงาน อำเภอเมือง จังหวัด
มหาสารคาม. การศึกษาทั่วภาคอีสตรัม. (การเมืองการปกครอง). มหาสารคาม :
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สมชาย พลศรี. (2545). ทฤษฎีและหลักการพัฒนาชุมชน. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : ไอเดียนสโตร์.
- _____. (2550). เครื่องข่ายการเรียนรู้ในงานพัฒนาชุมชน. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ :
ไอเดียนสโตร์.
- สมชาย ภาคภานนิวัฒน์. (2543). การบริหารเชิงกลยุทธ์. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : อมรินทร์.
- สมบัติ บุญประเคน. (2544, สิงหาคม - กันยายน). “ผู้บริหารบุคปฎิรูปการศึกษาตามคุณลักษณะ
๕ ป.”, วารสารประชาศึกษา. 51 (6) : 37 – 39.

- สมพงษ์ เกษมสิน. (2543). การบริหารบุคคลแผนใหม่. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- สมศักดิ์ บุบพาสุวรรณ. (2543). ตชด. สดุด 100 ปี สมเด็จย่า. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สวัสดิการสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน. (2544). หลักการบริหารเบื้องต้น. กรุงเทพฯ : บริษัทสัมภាន จำกัด.
- สัญญา สัญญาวิวัฒน์. (2540). การพัฒนาชุมชนแบบจัดการ. กรุงเทพฯ : เมมีเกรดดิ้ง.
- _____ . (2550). ทฤษฎีและกลยุทธ์การพัฒนาสังคม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมพันธ์ เพชรอธิก แฉะคณะ. (2537). การพัฒนาความเข้มแข็งขององค์กรชาวบ้าน. กรุงเทพฯ : เจริญวิทย์การพิมพ์.
- _____ . (2540). การพัฒนาความเข้มแข็งขององค์กรชาวบ้าน. กรุงเทพฯ : เจริญวิทย์การพิมพ์.
- สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ. (2546). การพัฒนาบุคลากร. สืบค้นเมื่อวันที่ 19 กันยายน 2556, จาก <http://www.thihealth.com>.
- สำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์. (2550). พัฒนาทรัพยากรบุคคล. สืบค้นเมื่อวันที่ 19 กันยายน 2556, จาก http://www.secretary.mots.go.th/ewt_dl_link.php?nid=418.
- สุกัญญา โลจนาภิวัฒน์. (2548). กระบวนการพัฒนาองค์กรชุมชนเพื่อการสร้างเสริมสุขภาพ : กรณีศึกษากลุ่มสังคมออมทรัพย์ จังหวัดสิงห์ลา. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (พัฒนาศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุชา จันทน์เมธ. (2541). จิตวิทยาส่งเสริมการศึกษา. กรุงเทพฯ : แพรวพิทยา.
- สุทธิเดช อนุรุณ. (2548). นวัตกรรมการเรียนรู้ คน ชุมชน และการพัฒนา. กรุงเทพฯ : โครงการเสริมสร้างการเรียนรู้เพื่อชุมชนเป็นสุข.
- สุเทพ เขาดีด. (2524). หลักการพัฒนาชุมชน. กรุงเทพฯ : พิรพัฒนา.
- สุรี สุทธิสมบูรณ์ และ สมาน รังสิไยกุญจน์. (2537). หลักการบริหารเบื้องต้น. กรุงเทพฯ : บริษัท ประชาชน จำกัด.
- สุนทร ปัญญาพงษ์. (2542). องค์กรชุมชนกับการจัดการทรัพยากร笏ล่น : กรณีศึกษาอุทัยธานี จัดฉบับโงงกุตஹวย ตำบลลากิง อําเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม. รายงานการวิจัย. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (วช.).
- สุรศักดิ์ ป่าเช. (2543). “สู่มิติการเป็นนักบริหารการศึกษามืออาชีพ”, ข้าราชการครู. 21 (1) : 28.
- สุรัสวดี ราชกุลชัย. (2547). การวางแผนและการควบคุมทางการบริหาร. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุรินทร์ กิจนิตย์ชีว์. (2547). วัฒนธรรมกับการพัฒนา. จุลสารปั้นความรู้สู่กระบวนการทัศน์ใหม่.

กรุงเทพฯ : โครงการเสริมสร้างการเรียนรู้เพื่อชุมชนเป็นสุข.

เสถียร จิรังศิมันต์. (2549). ความรู้เกี่ยวกับองค์กรเครือข่าย. กรุงเทพฯ : สำนักงานสภาพักรີຍາ
เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.

เตรี พงศ์พิช. (2548). เครือข่ายยุทธวิธีเพื่อประชาคมเข้มแข็ง ชุมชนเข้มแข็ง. กรุงเทพฯ :
เจริญวิทย์การพิมพ์.

_____. (2551). แนวคิดปฏิบัติ ยุทธศาสตร์พัฒนาท้องถิ่น. กรุงเทพฯ : เจริญวิทย์การพิมพ์.
องค์การบริหารส่วนตำบลเมืองแกะ. (2554). ทะเบียนรายภูมิ. สำนักงานทะเบียน อำเภอสตึก
จังหวัดบุรีรัมย์.

อนงค์พิพัช. เอกแสงศรี. (2546). องค์การแห่งการเรียนรู้. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

อนุรักษ์ ปัญญาณุวัฒน์. (2548). การศึกษาชุมชนเชิงพหุลักษณ์ : บทเรียนจากวิจัยภาคสนาม.
กรุงเทพฯ : โครงการเสริมสร้างการเรียนรู้เพื่อชุมชนเป็นสุข.

อร่ามรัตน์ ด้วงชนะ. (2547). เครือข่ายชุมชน : กรณีศึกษาจังหวัดสุราษฎร์ธานี. รายงานผลการวิจัย.
สุราษฎร์ธานี : มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี.

อริยา เศวตามร. (2542). นักพัฒนากับบทบาทในการสร้างความหมายในของชุมชน เอ็น จี ออ
2000. กรุงเทพฯ : เอคิสันเพรส โปรดักส์.

อ่านวย แสงสว่าง. (2542). การบริหารงานบุคคล. กรุงเทพฯ : หจก. ทิพย์วิสุทธิ์.

อุดมศักดิ์ เดโชชัย และคณะ. (2554). องค์กรชุมชนกับการบริหารจัดการทุนแบบบูรณาการ
เพื่อแก้ไขปัญหาความยากจนกรณีศึกษา : บ้านคีรีวงศ์ ตำบลคำโภน อำเภอelan สaka และ
บ้านดอนคำ ตำบลท่อนหนงส์ อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช. รายงานผลการวิจัย.
นครศรีธรรมราช : สถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน (พอช.).

เอกพงศ์ ไทรพุฒทอง. (2549). การพัฒนาเครือข่ายการทำงานสายปฏิบัติการระหว่างองค์กร
ของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติกับสำนักงาน
ป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน. วิทยานิพนธ์ วท.ม. (เทคโนโลยีการบริหาร).
กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

เอ็นนู ชื่อสุวรรณ. (2543). ตัวอย่างองค์กรชุมชนเข้มแข็งในชนบท. เอกสารวิชาการหลักสูตร
การเมืองการปกครองในระบบประชาธิปไตยสำหรับนักบริหารระดับสูง. กรุงเทพฯ :
สถาบันพระปกเกล้า.